

A hajdúszoboszlói csodapalota

Valóságos csodapalota a nemrég elkészült hajdúszoboszlói SZOT-üdülő. Somogyi Miklós elvtárs, az MSZMP Politikai Bizottságának a tagja, a SZOT elnöke azt mondta a felavatási ünnepség alkalmával, hogy ebben a szocialista létesítményben már megvalósult a teljes kommunizmus. A múlt héten mi is személyesen meggyőző-

tünk róla, hogy nincs semmi túlzás ebben a megállapításban. Modern színház- és mozi-terem, jól felszerelt játékszobák, csupa-üveg társalgó, fényes ebédlő, teljes komforttal berendezett szobák — mindez olyan kényelmet biztosít a beutaltaknak, hogy a legényesebb sem találhat kifogást. Az üzleti fájdalmakban szenvedő betegek gyógymasszázszt kapnak, rendelkezésükre áll egy hatalmas fedett fürdőmedence és két szabad lubickoló. A 210 szobás gyönyörű üdülőben egyszerre 382 dolgozó pihenheti ki fáradalmait a legkisebb gond nélkül.

Építési határidő = munkaerő, anyag és akarat

Ellenőrző körúton az építőipari vállalat vezetőivel

Új lakóházaink építésénél, a régiak »fejlesztésénél« emeletráépítéseknel táblára írják a vállalat, a tervező és az építésvezető nevét, sőt a munkakezdés és a tervezett befejezés idejét is. Naponta sokan állnak meg a táblák előtt, nézik a lakóházak, gyárak építését. Egyszer csak azt veszik észre, hogy a jelzett határidőn túl vagyunk, de az épület még nincs kész. Mit mondanak a határidő-eltolódásokról az illetékesek, az építésvezetők, a vállalat igazgatója és főmérnöke? Ez alkalommal nem a hivatalban, az irodákkal szembe, hanem a helyszínen adtak választ a kérdésekre.

Negyven műszak tartozás

A Csongrád Megyei Építőipari Vállalat legnagyobb építkezése az Ogyessza városrészben van. Itt 520 ember serénykedik, hogy mielőbb felépüljenek a szövetkezeti lakóházak. Mielőbb? Előbb már aligha, hiszen 40 műszakkal tartoznak. A víz- és gázvezetéseket már bekötötték, s mire elkészülnek a lakások, zavartalan lehet a víz- és gázszolgáltatás. De mi lesz a villannyal? A tervezés nagyobb dicsőségére a XVII-es épületbe kerül a transzformátorház. De ennél előbb készül el több lakóház és villany nélkül aligha használhatják.

— Majd segítünk valahogy — mondja Szani István főmérnök. — Eddig is segítőtünk azzal, hogy a transzformátorok helyiségeit már akkor vakoltuk, amikor még felette nem volt meg az első emelet. Reméljük, decemberben áramot szolgáltathatnak a transzformátorok.

A kazánház se ígér még meleget a lakóknak. Az építőmunka lassan véget ér, de nincs nyílászáró szerkezet. Csak november végére igazolták vissza, s a szerelést januárra vállalták. Átadásra készen állnak majd a lakások, de a gőzszolgáltatás még nem biztosított.

Közeledik a tél

Az utolsó negyedében járunk, közeledik a tél. Ezért igyekeznek az újabb lakóépületek, a XV-ös és XVI-os építésével. Jelenleg az alapozásnál tartanak. Úgy számítják — mint Takács István építésvezető mondja —, hogy

egy hónap alatt felhúzzák ezeket a házakat, ha lesz elegendő anyag. Téglát van, helyesebben téglablokk. De kell kavics is. A vállalat Délegyházról és Gyékényesről kapja a kavicsot, illetve várja. Ma már biztonsági tartalékban sincs egy mázsa sem. Ha nem kapnak, rövidesen veszélybe kerül az építőmunka, a sok vasárnapi műszak után hétköznapi kényszerpihenők lesznek.

A Népkert soron három ház épül, azt mondják ez a vállalat leggyorsabb építkezése. Kétségtelen, szinte egyik napról a másikra nőttek ki a földből ezek a házak, legálábbis a külső szemlélők így látják. De itt sem adósságmentes a munka. Sőt, már egészen biztos, hogy december 20-ra nem adják át a rendeltetésüknek az itt készült lakásokat. Itt közbeszólhatna bárki, hogy pontatlan a dátum, hiszen az építkezésen kifüggesztett tábla szerint a határidő 1964 április. A felirat pontatlan. Amikor az építési szerződést kötötték, a vállalat alkudozott, s áprilisi befejezést javasolt, de később a minisztérium december 20-án állapította meg a határidőt. Mivel a táblát előbb készítették, maradt az áprilisi dátum. Sajnos úgy látszik mégiscsak ez lesz a végső határidő.

Mi a megoldás?

— Megtörtént már, hogy egy-két hetet késtünk a lakásátadással — mondja Joós Antal, a vállalat igazgatója. Arra azonban még nem volt példa, hogy az adott évre átadásra tervezett lakások december végéig ne készüljenek el. Pedig így lesz ez a Népkert sori építkezésnél, több ogyesszai lakóháznál, a Roosevelt téren és néhány emeletráépítésnél. Bármelyik építés vezetőjét kérdezzük, a megoldást a több kőműves, a több kubikos foglalkoztatásában látják. A Felső Tiszaparti építkezéshez, ahol most klinker téglával borítják az iskola két végét és a tornatermet, idős, nyugdíjas kőműveseket toboroznak, tőlük kérnek segítséget. Az ő szakmai tudásukra nagy szükség lenne most. Katona József főművezető reménykedik, s azt mondja, ha kap néhány

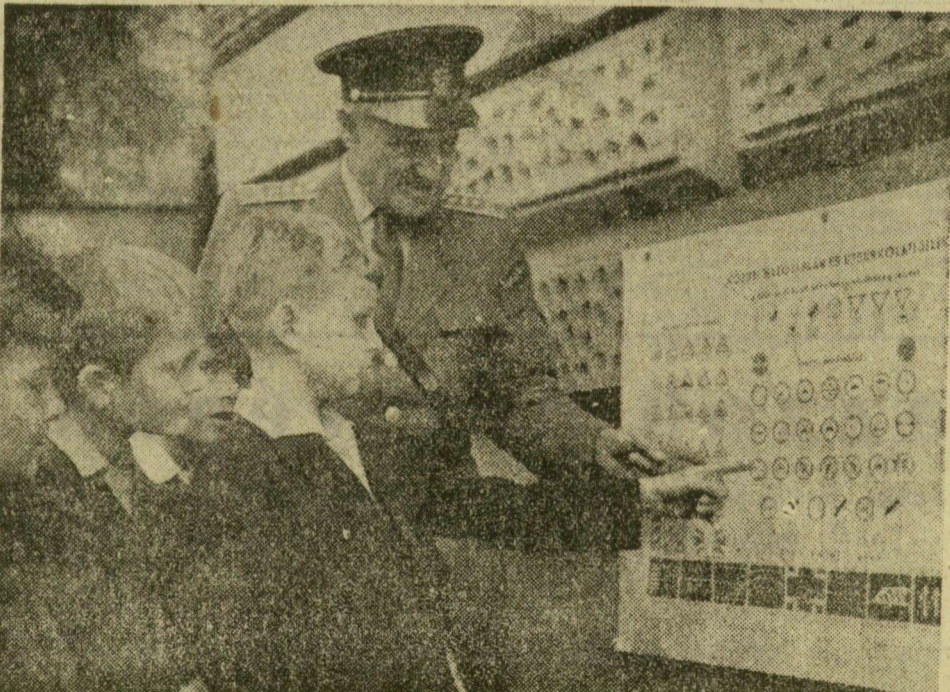
kőművest és elegendő nyersanyagot, nem sokat késik az iskola átadása.

Mindenki segítsen

A Kigyó utcai emeletráépítésnél már csak nagynehezen találja meg az ember a »névjegytáblát«. Egy másik lőgé dugták, s csak annyi látszik ki belőle, hogy az építkezést kezdték 1962 októberében és az első határidő 1963. szeptember 10-e volt. Azóta módosították a határidőt, de hát ez nem vigasztalja a ház lakóit, vagy jövőendő lakóit.

Egy ellenőrző körúton sok mindent láthat az érdeklődő. Azt is, hogy igyekeznek az építők, de úgy hisszük igyekezniük kell a vállalatoknak, a lakóknak, s mindenkinek, akinek kedves és fontos lakóházaink, gyáraink építése. Segítsük, még be nem köszönt a tél. Segítsenek, s a többiek is, akik kölcsön tudnak adni kőműveseket, és segítsenek a társadalmi munkások szája, ha már késik is, ne sokat készen új lakásaink építése.

KRESZ az iskolában

A tavalyi évhez viszonyítva 1963-ban nőtt a gyermekbalesetek száma. Az iskolákban most szervezettertanítják a KRESZ szabályait. Az oktatáshoz a különböző gyakorlati és elméleti előadásokkal nagy segítséget nyújt a közlekedérendészet. Képünkön a budapesti III. ker. Timár utcai általános iskola »KRESZ-óráját« mutatjuk be.

(MTI Foto — Patkó Klári felv.)

NYÚJTSÁK KEZÜKET AZ ÜZEMI VEZETŐK IS

Közelnek tűnik, pedig már öt éve múlt, hogy egyik napról a másikra, szinte elemi erővel nőtt ki a munkások sokágú versenyének fájából egy nemesebb hajtás, a szocialista brigád-mozgalom. Immár fél évtizede, hogy zászlót bontottak az első munkáskollektívák a mozgalom hármasszavával: szocialista módon dolgozni, tanulni és élni. Azóta szüntelenül előbbre megyünk a mozgalom útján, bátran, magabiztosan.

Másfél évvel ezelőtt a szocialista brigád-vezetők országos tanácskozása úgy hatott a mozgalomra, mint sarjádó vetésre a tavaszi eső. Nőni, terebélyesedni kezdett, s a dolgozók tömegmozgalmává vált. Ahol három évvel ezelőtt emberek fogtak össze, ezután már brigádok nyújtották egymásnak kezüket, hogy együttesen új, magasabb célokért, a szocialista munka műhelye, üzemszéke címért versyenezzenek. A brigádok tevékenysége, s ez a nagyobb méretű összefogás tanúsítja: a szocializmus alapjait nemcsak a népgazdaságban raktuk le, hanem az emberek fejében, szívében is.

Ahol a szocialista brigádok élvezték a gazdasági vezetés, a párt- és szakszervezetek segítségét, nemcsak gyorsabban haladtak a maguk választotta úton, erkölcsi és gazdasági hatásuk az egész üzemben érezhető volt. Nem túlzás, hogy magukkal ragadták társaikat, s munkájuk serkentően hatott a tervek túlteljesítésére, a gazdaságosság növelésére. Nem volt nehéz felismerni, hogy a vezetés nagyhatású eszközei, úgy is mondhatnánk, a termelés, a termelékenység növelésének, a tartalékok feltárásának eszközei a szocialista brigádok. E felismerés eredményeként erősödött a brigádokkal való törődés, különösen a kongresszusi verseny időszakában.

A munkaverseny korábbi történetéből tudjuk, a többre, a nagyobb sikerre való törekvésnek gyakran vadhajtásai is nőnek. Ismét tapasztalható volt itt ott sietség, túlzás. Mintha azon vetélkedtek volna néhány üzemben, hol lesz előbb több brigád, hol avatnak hamarabb szocialista üzemszékeket, műhelyeket. Figyelmünk kívül hagyták: ahhoz,

hogy a szocialista munka üzemszéke létrejöhessen, el kell érni bizonyos műszaki, gazdasági színvonalat. Ezen túl jól szervezett, valóban szocialista munka feltételeket kell biztosítani, s természetesen, nagyobb, magasabbrendű célokat kell kitűzni. S hogy valóban a szocialista üzemszéke címért versyenezzenek valahol, szükség van a dolgozók s a műszaki vezetők igazán összefogott, együttes erőfeszítésére.

Mondanunk sem kell, a túlhajtás éppen olyan káros, mintha a támogatást hanyagolják el. Egyik s másik is elkedvetlenedést, az alkotó, kezdeményező készség, s a mozgalom hanyatlását idézheti elő. Mert nemcsak az szegheti az emberek kedvét, ha nem törődnek velük, az is, ha olyat kívánnak tőlük, ami erejüket, képességüket felülmúlja. Csak ott szabad kitűzni az új lépcsőfokot, a magasabb szintű versenyt, ahol megérték annak feltételeit. Viszont ahol létrejöttek ezek a feltételek, egy percre sem hiányozhat a vezetők segítsége.

Nagy nekibuzdulás után az utóbbi időben sok helyen alábbhagyott a gazdasági vezetés, a párt- és szakszervezetek aktivitása. Úgy is mondhatnánk, nem nőtt, fejlődött együtt a mozgalommal. A brigádok száma szaporodott, s természetesen ezzel együtt szaporodott a vezetők gondja is. Úgy látszik, néhány helyen megelégelték a növekvő gondokat, s úgy tartják, ha minden brigádnak nem tudnak segíteni, nem segítenek egynek sem, nehogy az a vád érje őket, kivételeznek. Néha ennek a véleménynek hangot is adnak. Ez pedig nem más, mint az adott üzemben a politikai munka szegénységi bizonyítványa.

Vannak, akik úgy vélik, hogy ez a munkások, a dolgozók mozgalma. S éppen azok hangoztatják, akik oly sokszor panaszkodtak már, hogy őket nem sorolják a dolgozók közé. Hogy néhányan még itt tartanak, ebben hibás a vállalatvezetés is. A vezetők munkájának egyol-

daltságát tükrözi az, hogy a művezetőket gazdasági tevékenységükről számoltatják be, s csak ritkán, vagy egyáltalán meg sem kérdezik tőlük, mit tettek mint gazdasági vezetők — legyenek párttagok, vagy párttagjelöltek — a munkahelyükön végzett politikai munka segítségével, a szocialista brigád-mozgalom támogatásáért.

Az sem ritka jelenség, hogy a brigádokkal való foglalkozást azzal hátrítják el maguktól az üzemi vezetés ranglétrájának különböző fokán álló emberek, hogy pergő kerék a mozgalom, s meg magától is. Ilyenfajta elmékedéseik közben elfelejtik a SZOT elnökségének irányelveit, amely kimondja: »A termelési egység gazdasági és mozgalmi vezetői a dolgozókkal együttesen vállalják és érvényesítik a szocialista üzemszéke követelményeit, a közös érdekek elsődlegességét, az elvtársi segítségnyújtást, a közvégyon védelmét és a kollektív együttműködését«. Enélkül nincs és nem is lehet eredményes verseny a szocialista munka üzemszéke, műhelye címért.

Hiba volna a brigád-mozgalom elterjedését, hatását csak azokkal a számokkal mérni, amelyek arról szólnak, hol mennyi kollektívára vesz részt ezekben a nemes vetélkedésekben. A mennyiségből helytelen olyan következtetésre jutni, hogy a kerék gurul magától is. Igaz, hogy leraktuk a szocializmus alapjait a népgazdaságban, az emberek fejében és szívében is, de ne feledjük, a gazdaságban sem beszélhetünk úgy a szocializmusról, mint kész, befejezett építményről, még kevésbé mondhatjuk, hogy a szocialista brigádokban beteljesedett a szocialista emberré válás. Még ott sem, ahol harmadszor, negyedszer érdemelték ki a megtisztelő szocialista címet. Ez nem hónapok, vagy évek műve lesz, hanem hosszú szívós politikai és kulturális munka terméke. S ez a munka nem lanyhulhat.

NAGY PÁL

Fodrászautóbusz, gyors tisztító és mosószalonok

Az OKISZ választmányának ülése

A Kisipari Szövetkezetek Országos Szövetségének választmányának kedden az

ÉDOSZ-székházában ülést tartott. Erdős József, az OKISZ elnöke beszámolt a kisipari szövetkezetek első félévi tervteljesítéséről és az év hátralevő feladatairól.

Megállapította, hogy a kisipari szövetkezetek az első fél évben a lakosságoknak nyújtandó szolgáltatásokban elmaradtak a tervtől.

Beszélt azokról az új szolgáltatási formákról is, amelyeket a közeljövőben kívánnak bevezetni a szövetkezetek. Legkésőbb a jövő év elején elindul országjáró útjára az első férfi-női fodrászattal és kozmetikával felszerelt fodrászautóbusz. A külföldi nagyvárosokban jól bevált gyors tisztító és mosószalonok létesítését tervezik. Ezekben a vendég megvárhatja a mosást és tisztítást, sőt a várakozási idő alatt esetleg egyéb szolgáltatásokat is igénybe vehet, így például fodrászattal, kozmetikával stb. Az első ilyen szalonokat Budapesten és Tatabányán nyitják meg. A kisipari szövetkezetek javító-szolgáltató tevékenységének bővítésére 65 millió forint beruházási keretet kaptak a szövetkezetek. A következő két évben a szolgáltatók kombinátok egész sorát hozzák létre az országban.